

Propast v porodnosti: O globální klesající porodnosti & populačním kolapsu (1. část)

otevrisvoumysl.cz/propast-v-porodnosti-o-populacnim-kolapsu-1-cast

15. května 2023

Ve zkratce...

Vydejte se na cestu do Evropy, Japonska a USA a zjistěte, proč porodnost v průmyslově vyspělých zemích již několik desetiletí klesá.

Facebook

Telegram

VK

► Nefungují Vám videa níže? Klikněte -> [ZDE](#) <-

↓ **Video s českým dabingem** ↓

↓ **Video v originále s českými titulky** ↓

Sledujte také na: [NášTub](#), [BitChute](#), [Odysee](#), [Rumble](#), [Substack](#)

Odebírejte novinky přímo na email

+ Získáte odkaz ke stažení všech videí. Odhlásit se můžete kdykoliv.

[Ochrana osobních údajů](#)

Originál videa publikován [ZDE](#)

Producent dokumentu: Stephen Shaw

Přepis:

Doktore Ehrlichu, vaší hlavní starostí byla Populační bomba, jak ji nazýváte ve své knize. Jakou máme naději?

Ehrlich: Vláda vám v budoucnosti jednoduše řekne, kolik můžete mít dětí, jinak vás zavře do vězení.

Nixon: Víím, že v této době, pokud se teď nezamyslíme nad tím, jak bude Amerika vypadat v roce 2000, nad tím nárůstem populace, a něco s tím neuděláme, abychom ten tlak zastavili, sklídíme vichřici, protože se podívejte, co bude v roce 2000. Pokud budou pokračovat současné trendy, budou naše města ucpaná lidmi a budou to nemožná místa k životu a exploze budou ještě horší. Pokud humánními prostředky neomezíme naše počty, pak budou počty omezeny dalšími hladomory a nedostatkem.

Ehrlich: Katastrofa bude mít podobu hladomoru, moru nebo války. Musíte jen pamatovat na tohle: Z aritmetiky není cesty ven, v roce 2000 nikdy nebude 7 miliard lidí.

TV: A nyní milník pro nás všechny na této planetě. Dnes OSN vyhlásila, že světová populace dosáhla 7 miliard lidí. Ta neúprosná populační bomba prostě tiká a tiká. Kdyby takové hodiny měli v Itálii, tikaly by pozpátku. Tamní vláda si myslí, že Italů je málo.

PBS: Demografové varují, že klesající počet obyvatel by mohl zemi zavléct do nebývalé hospodářské krize.

Tvo: Hrozivé předpovědi o přelidnění planety nás provázejí už po staletí. Co když se prostě jen mýlí?

Fox: Počet narozených dětí v Americe loni klesl na 32leté minimum.

Wion: Ale už teď populační krize zasahuje velké ekonomiky.

TV: Jak si tento pokles vysvětlujete?

Musk: Máme tu případy jako Japonsko, kde plenky pro dospělé převyšují dětské plenky.

Shaw: Klesající porodnost ve světě není na seznamu hlavních hrozeb pro život, jak ho známe, ale brzy bude. Daně jsou odsouzeny k nárůstu, důchodové systémy se stanou neudržitelnými, zatímco naše zdravotnické systémy nebudou schopny zvládnout poměr všech lidí, o které je třeba se postarat, ve srovnání se snižujícím se počtem daňových poplatníků. Podniky budou mít problém najít pracovníky, zavírání škol se zrychlí, zatímco sociální péče se bude snižovat.

TV: A to je prý ekonomická časovaná bomba.

Musk: Mám obavy o porodnost. Většina lidí si myslí, že máme na planetě příliš mnoho lidí. To je zastaralý pohled. Myslím, že největším problémem, kterému bude svět za 20 let čelit, je populační kolaps. Chci to zdůraznit. Největším problémem za 20 let bude populační kolaps. Propast v porodnosti: svět bez dětí (1. část) 70 % lidí dnes žije v zemi pod populačním zlomem. Populační zlom: v průměru dvě přeživší děti na jednu ženu.

Indie: 5 % pod zlomem / Brazílie: 18 % pod / Chile: 23 % pod / Rusko: 28 % pod Turecko: 5 % pod / Čína: 19 % pod / Bangladéš: 5 % pod / Thajsko: 29 % pod.

Patimaporn: Není připraven na to být otcem. Po rozchodu jsem začala všechno od nuly. To je důvod, proč jsem velmi emocionální, protože víte, když se poprvé dozvíte, že váš partner nechce být otcem. Je to srdcervoucí. To jsem ještě nikomu neřekla.

Žena 2: Tohle je i můj příběh. Můj manžel... je to skvělý člověk, ale stále si užívá svůj druhý život, svoje pití a to všechno. Je to i můj příběh. To mě mrzí.

Shaw: Proč mají lidé tak málo dětí? Čím více jsem četl o klesající porodnosti, všechno bylo negativní. Člověk se dostává do sestupné spirály, protože jak máte stále méně dětí, máte méně a méně budoucích matek, což zase pokračuje dál a dál. A není známo, že by se z této spirály nějaká společnost v historii dostala.

Jack Ma: Rychlost snižování populace se bude zrychlovat. Vy tomu říkáte kolaps.

Musk: Zrychlující se kolaps. Běžná námitka zní: No a co imigrace? No dobře, ale odkud?

Shaw: V roce 2016 jsem zahájil projekt Propast v porodnosti v Cambridge ve státě Massachusetts poté, co jsem viděl údaje pro Německo, které ukazovaly, že tam mají nyní jen poloviční počet dětí ve srovnání s dobou před 50 lety. O čem chcete mluvit? Globální populační kolaps... co jiného. Zábavné téma. Jak zní zvuk? Jako celoživotní student jsem si oprášil své dovednosti v oblasti datové vědy. Mým cílem bylo najít vysvětlení jedné z největších záhad světa.

Proč počet narozených dětí v Itálii, Japonsku a Německu klesal tak rychle a přesně ve stejnou dobu? Zda mi na tuto otázku mohou pomoci odpovědět data, nebo ne, jedno je jisté, s tím, jak se tento trend rozšířil po celém průmyslovém světě i mimo něj, všichni si toho všimneme. Vzhledem ke globalizaci se celosvětová kaskáda zmenšování ekonomik dotkne všech zemí, včetně USA. Nejde však jen o ekonomické problémy. Společnosti s nízkou porodností jsou předurčeny k tomu, aby měly rostoucí počet starších lidí, které je třeba živit. Takové krizi lidstvo ještě nikdy nečelilo.

Tsuya: Aby společnost se značným počtem obyvatel zažívala nepřetržitý a velmi rychlý pokles populace v době prosperity a míru, to se v historii nikdy nestalo, neexistuje žádný precedens.

Shaw: Měli bychom se obávat poklesu populace?

Eberstadt: Pokles populace je forma společenské změny. Může být vláda praktickou náhradou za rodinnou strukturu, kterou jsme považovali za samozřejmost až řekneme do včerejší ranní snídane? To bude opravdu těžké.

Shaw: Mám pravdu, že lidé o tom dostatečně nemluví?

Eberstadt: Podle mého názoru nesporně máte pravdu. Tak proč se o tom nemluví víc? No, do jisté míry možná lidé ještě sami tento problém nepocítili. Švýcarsko.

Shaw: Mluví se hodně o klesající porodnosti?

Muž: Myslím, že se o tom moc nemluví. Je to menší problém.

Shaw: Obáváte se dlouhodobě nízké porodnosti v Americe?

Muž: Myslím si, že to není strašná věc. Z kulturního hlediska porodnost různě stoupá a klesá.

Shaw: Trápí se lidé tím, že nemají děti?

Žena: Já se netrápím. Co ty?

Muž: Ne. Žena: Těmito věcmi se netrápíme.

Muž: Je to skutečně problém? Je to pro zemi špatné? Ne. je to špatné pro pracovní síly? Máme roboty, máme mnohem více automatizované práce. Tak proč je to problém?

Eberstadt: O čem lidé obvykle nepřemýšlejí, to je trochu kontraintuitivní... ale co je nevyhnutelné, je masivní šednutí, masivní stárnutí společnosti. A tak všechna tato místa na světě, která jsou po desetiletí pod značnou úrovní náhrady populace, jsou na trajektorii nejen úbytku, ale také skutečně masivního stárnutí populace.

Shaw: Takže jste byla šokována.

Žena: Ano. Profesor nám řekl, že naše generace se snižuje, takže musíme chránit naši starší generaci. A ukázal statistiky... opravdu se obávám o japonskou budoucnost.

Shaw: Podívejme se na Německo.

Žena: Páni, dívejte na to.

Muž: Tohle bych nečekal. Toho jsem si nebyl vědom. Vůbec ne. Jaký to má dopad?

Shaw: Porozumět populačním trendům může být složité, mimo jiné proto, že trvá desítky let, než se změny projeví. Zpočátku je nízká porodnost téměř nezjistitelná, s výjimkou porodnic. Ale brzy zjistíme, že se zavírají školy, že podniky nemají koho zaměstnávat a pak zavírají, protože nemohou najít dostatek zákazníků. A mezitím budou náklady na zajištění zdravotní péče a důchodů našich starších generací stále stoupat, protože stále více lidí žije déle.

Abychom pochopili rozsah problému, stačí se podívat na klesající porodnost ve světě a na to, kolik zemí se dostalo pod populační bod zlomu. Demografové tento bod zlomu nazývají úrovní náhrady, kdy ženy v průměru rodí dvě děti, které se dožijí dospělosti. Dnes žije 70 % z nás v zemích pod tímto bodem zlomu. A přesto se nějak stále soustředíme na obavy z nekonečného růstu populace.

BBC: Ve světě statistiky je Hans Rosling hvězdou. A v době, kdy se mluví o rychlém růstu populace, se pomocí tvrdých dat snaží sdělit opačný příběh. Zde je ukázka z jeho filmu, který se vysílá zítra.

Rosling: Do osmi (miliard) a pak nahoru k devíti. A pak to jde sem. Ale podívejte se, že se to zpomaluje ke konci století, je to tam stále plošší.

Shaw: Nikdo nedokázal vysvětlit populační trendy lépe než zesnulý Hans Rosling, včetně důvodu, proč celkový počet obyvatel se bude ještě nějakou dobu zvyšovat, přestože počet dětí teď dosáhl vrcholu.

Rosling: Tohle vás zmate. Protože jak potom může celkový počet obyvatel takto růst, když dětí nepřibývá? Kde se všichni ti dospělí vezmou? A abych vám to vysvětlil, ukážu vám světovou populaci v podobě pěnových bloků. Jeden kvádr je 1 miliarda, na světě máme 2 miliardy dětí. Pak máme 2 miliardy ve věku od 15 do 30 let. Máme 1 miliardu 30 až 45 let, máme 1 miliardu 45 až 60 let. A pak máme můj blok 60 let a více, jsme tady nahoře. Takže to je to, co máme dnes.

Co se stane v budoucnu? Víte, co se stane se starými lidmi, jako jsem já? Zemřou. Ti ostatní zestárnou o 15 let a budou mít 2 miliardy dětí. Tito jsou nyní staří, čas zemřít. A pak tito zestárnou o 15 let a budou mít 2 miliardy dětí, tento jeden zemře a zbytek zestárne o 15 let a bude mít 2 miliardy dětí...

Bez zvýšení počtu dětí, bez zvýšení délky života, tímto velkým nevyhnutelným naplněním dospělých, k němuž dojde právě tehdy, až dorostou mladé generace, máme o 3 miliardy lidí více. Roslingovy stavební kameny krásně vysvětlily, jak se celková světová populace zaplní staršími lidmi a ne dětmi. Přesto jsem před tímto projektem neměl o nízké porodnosti mimo Evropu a Japonsko ani tušení.

Eberstadt: V současné době můžeme svět rozdělit na dvě složky, když to zjednodušíme. Subsaharskou Afriku a všechny ostatní. Vezmeme-li celý zbytek světa, celou ne-subsaharskou Afriku, jsme již pod úrovní náhrady. A pod úrovní náhrady jsme již nějakou dobu.

Shaw: Pokud nedojde ke kompenzační imigraci, žádná společnost nemůže dlouhodobě přežít pod tímto kritickým bodem úrovně nahrazení. Čím více bude porodnost klesat, tím rychleji se budou rozpadat, nebo, abychom použili správný matematický termín, exponenciálně rozpadat. Národy jako Japonsko, Itálie a Německo s porodností kolem 1,4 dítěte na ženu se budou rozpadat přibližně o 1/3 za generaci, což znamená, že za dvě generace klesne základní populace o více než polovinu a za tři generace o 70 %. Ukazuje se však, že ultra nízká porodnost tyto země zdaleka přesahuje.

Tsuya: Všechny bez výjimky, všechny průmyslově vyspělé země mají porodnost pod úrovní náhrady.

Eberstadt: A víme, co se stane s pokračující porodností pod úrovní náhrady. To, co nyní docela dobře funguje, bude neudržitelné už za jednu generaci.

FW: Je to zarážející. A v různých souvislostech neexistuje jediné vysvětlení. Máte velmi odlišné příběhy.

Shaw: Ale trendy začaly přibližně ve stejnou dobu na počátku 70. let.

FW: Ano, to je úžasné. A na Západě se to připisuje antikoncepci v pilulce. V Japonsku byla antikoncepce zavedena na začátku 90. let.

Shaw: Zatímco viníte antikoncepční pilulku za pokles porodnosti.

FW: V Japonsku tomu tak není.

Shaw: Ale porodnost tam klesá ve stejnou dobu.

Eberstadt: Těžko se to popisuje. A tyto změny mohou na různých místech způsobovat různé věci.

Tsuya: V naší kultuře to je úplně něco jiného. Třeba v západním kontextu se asi 1/3 dětí rodí mimo manželství, ale v Japonsku je manželství a plození dětí úzce spojeno. Takže je to velmi odlišné.

FW: Je to zvláštní... v Německu je vzdělání plně dotováno, úplně opačně než v Japonsku, kde je vzdělání velmi drahé. Takže je tu spousta rozporů.

Shaw: Když se na ta hrubá čísla podíváte nezaujatě, řekl byste si, že existuje nějaký společný hnací faktor. Nikdo nezjistil společný faktor k vysvětlení klesající porodnosti. Proč se to děje? Japonsko 38 % pod populačním bodem zlomu 1,3 dětí na jednu ženu (2020)

Shaw: Proč v Japonsku spousta lidí nemá žádné děti? Proč populace klesá? Proč ženy mají tak málo dětí? Trápí vás, že se v Japonsku rodí tak málo dětí? Neví... Mluvíte anglicky? Stále

nechápu, proč Japonci mají jen 1,3 dětí na ženu.

Tetsu: Ano... víte, já nevím. HY: No, divné je, že hodně žen chce mít děti. Ale nevím, proč současná společnost má problém s nízkou porodností.

TK: Mladí lidé možná ztrácejí nějaké očekávání světlých zítřků. Pracovat dlouhou dobu je snadné řešení, můžete tak snadno uniknout z takové diskuse.

Shaw: Mluvíme o tom, proč v Japonsku populace klesá, protože lidé se nežení, nemají děti. Proč?

Muž: Nevím... problém jsou asi daně.

Shaw: Daňové problémy?

Muž: Ano. Evropská unie 27 % pod populačním bodem zlomu 1,5 dětí na ženu

Shaw: Víte o tom, že v severní Itálii je nízká porodnost? Je to pro vás překvapení? Proč právě tady?

Greta: Nejsem překvapená. Možná si lidé myslí, že dětem nemohou zajistit dobrou budoucnost.

Thomas: Myslím si, že mít kariéru není snadno kombinovatelné s dětmi. Zejména v moderních kariérách, kde máte flexibilní pracovní dobu, což znamená, že vám nikdo nekontroluje pracovní dobu, ale také vám nikdo neomezuje pracovní dobu. Můžete pracovat hodně.

Shaw: Proč lidé mají méně dětí?

Muž: Upřímně nemám tušení. Dánsko.

Shaw: Proč se to děje?

Muž: Nevím.

Greta: Možná si myslí, že nemohou žít a mít šťastný život, pokud mají děti, protože musí pracovat jen proto, aby měli dítě.

Shaw: Po padesáti letech neudržitelně nízké porodnosti se země v Evropě a Japonsku rychle stávají obrácenými světy s příliš velkým počtem důchodců, které klesající počet pracovních sil nemůže uživit. Podíváme-li se například na Itálii, v roce 2019 zde žilo asi 1 milion 50letých lidí, kteří budou odcházet do důchodu asi za 20 let. Když se pak podíváme na počet nově narozených, kteří za 20 let nastoupí na pracovní trh, aby tyto důchodce uživili, je jich méně než polovina.

A velký rozdíl mezi počtem nově narozených a počtem lidí, které budou muset žít do důchodu, je významný ze sociálního i ekonomického hlediska. Vzhledem k tomu, že tyto rozdíly jsou způsobeny dlouhodobě nízkou porodností, rozhodl jsem se tento nedostatek lidí nazvat propast v porodnosti. Tyto propasti v porodnosti jsem chtěl znázornit na řadě regionálních map. Nejprve jsem všechny regiony, kde se narodilo více dětí než padesátníků, podbarvil zeleně.

Ale v regionech, kde se rodilo příliš málo dětí, jsem používal stále tmavší odstíny červené, přičemž nejtmavší červená znamenala, že se tam rodí méně než polovina dětí ve srovnání se staršími lidmi, které by bylo třeba uživit. A do středu každého regionu s propastí v porodnosti jsem dal černou díru úměrně poklesu počtu dětí. Páni. To je velká propast. To je děsivé. Jo, to je šílené. Páni. Panebože. To je zásadní, že? To je pro mě šok. Co děláme se svou budoucností? Tohle není dobré.

Eberstadt: Je jasné, že jde o velmi zásadní transformaci.

Shaw: Teď vám ukážu jiné místo. Německo. Zatímco se tento trend týkal jen některých částí Evropy před 50 lety, v devadesátých letech se propasti v porodnosti rozšířily do všech koutů kontinentu. Dokonce ani Skandinávie známá svou rovností pohlaví a rodičovskými výhodami nebyla imunní. V Dánsku, zemi, která nabízí roční placenou dovolenou a bezplatné vzdělání, propasti v porodnosti dosáhly 30 %. Proběhla dokonce kampaň „Udělej to pro Dánsko“.

TV: Může sex zachránit budoucnost Dánska? Dánsko čelí problému. Nerodí se dostatek dětí k podpoře stárnoucí populace. Dánská vláda nenašla řešení, ale nějaké musí přijít. Udělejte to pro Dánsko.

Shaw: Ale v této části světa to není jen Dánsko. V roce 2019 se norská premiérka Erna Solbergová stala první světovou vůdkyní, která se obrátila ke svému lidu v souvislosti s krizí porodnosti.

Solberg: Norsko potřebuje více dětí. My, norský lid, máme stále méně a méně dětí. Abychom populaci udrželi, ženy by potřebovaly mít v průměru dvě nebo více dětí. Dnes je to číslo pouze 1,6. Proto bude relativně méně lidí v produktivním věku, kteří ponesou na svých bedrech stále těsnější sociální stát.

Shaw: Učitelé základních škol v těchto zemích si začínají všímat.

Duss: Vedení škol mluví o tom, že v příštích několika letech přijde méně dětí. Takže zřejmě bude méně tříd a méně práce pro učitele.

Shaw: Myslíte si, že by se o tom mělo více mluvit?

Duss: Myslím, že ano. Myslím, že ano. Protože já jako mladý učitel... nepřemýšlím o tom, ale možná bych měl. Některé země, jako Velká Británie a Francie, sice sledovaly stejný trend, ale měly menší propasti v porodnosti, menší než 20 %. Ale nejvíce znepokojující byly větší země v Evropě, některé regiony Španělska měly 50% propasti v porodnosti, zatímco části Německa a Itálie měly 60% propasti v porodnosti, což znamená na každé dítě, které se tam narodí, budou více než dva 50letí lidé, které je třeba podporovat do důchodu. V roce 2016 se italská vláda rozhodla, že je čas zakročit.

Lorenzin: Náš první Národní den plodnosti bude věnován prevenci problémům s plodností.

Shaw: Rychle zjistili, že lidé nemají rádi, když jim vláda říká, aby měli více dětí. Mezitím si toho začínají všímat i podniky.

Raggi: Někteří z našich starších klientů z Rapalla zemřeli a noví klienti je nenahradili.

Shaw: Do roku 2020 propast porodnosti v Itálii dosáhla 56 %. A každá země v Evropě s výjimkou Islandu měla více padesátníků než novorozenců. Ale abychom našli největší propast v porodnosti na světě, musíme se podívat jinam. Tento závod ke dnu vyhrává Jižní Korea s děsivou 69% propastí v porodnosti.

TV: Nejnovější údaje ukazují, že celková míra porodnosti v Jižní Koreji loni klesla na rekordní minimum. Úhrnná porodnost v Jižní Koreji v roce 2018 klesla na 0,98. K poklesu porodnosti dochází navzdory snahám korejské vlády o řešení tohoto problému, včetně dotovaných mateřských, dětských jeslí a peněžních stipendií.

Shaw: S tím, jak se děti v Jižní Koreji stávají minulostí, začíná se šířit nová forma rodičovství, která se nazývá výchova psího dítěte.

TV: Tyto matky a otcové jsou ochotni utrácet, aby svým psím dětem dopřáli jen to nejlepší. Psi jsou jako jejich děti, jen jsou mnohem levnější.

Shaw: Zatímco v Japonsku dokonce existuje organizace, která umožňuje mladým lidem vyzkoušet si na jeden den roli rodiče.

Niori: Když mladí lidé navštíví rodinu s dětmi, mohou se páru ptát na otázky jako: Co děláte, když dítě pláče? Nebo: Co se změnilo od doby, co máte dítě? Nebo i: Proč jste se vzali?

Shaw: Na rozdíl od Evropy, kde mají lidé nejkratší pracovní týden a nejdelší dovolenou široko daleko, lidé v Koreji a Japonsku mají problém s rovnováhou mezi pracovním a soukromým životem. A to dělá z pořízení dětí další výzvu.

Mizukami: Nemáme žádný vzor v reálném světě. Je vzácné vidět, jak se děti vychovávají. Jen si s tím děláme velké starosti. Nemáme konkrétní představu. Takže ten problém je v naší mysli.

Risako: Myslím, že v Japonsku svatba znamená konec života pro ženy.

Yamashita: Japonci hodně pracují. Třeba do dvou nebo do tří do rána. Myslím, že jsem taková žena, která chce dělat kariéru. Ale cítím se v tom opravdu pesimisticky, protože mám pocit, že bych se měla vzdát své kariéry nebo svých snů o tom, že budu mít děti.

Shaw: Navzdory obrovským kulturním rozdílům se mezi Evropou a Japonskem objevily první známky ultra nízké porodnosti na obou místech světa přesně ve stejnou dobu. A přesto nikdo nenašel souvislost. Je těžké přijmout, že je to jen jedna velká náhoda.

Muž: Přemýšlím nad tím už roky. Co se stalo? Když se zamyslím nad důvodem pro pokles porodnosti... co se tu stalo?

Žena: Přemýšlí, že možná za to může tohle nebo toto, ale i tak neví.

Shaw: Ani já. Tohle se nestalo přes noc. Data tu byla celá desetiletí. Znepokojuje mě, že pro některé země už může být pozdě. I kdyby se počet dětí zvýšil, nic to nezmění, dokud nevyrostou a nezačnou pracovat. Případá mi to jako past, past propasti porodnosti. Dánsko.

Shaw: Víme, že jste zodpovědní za kampaň „Udělejte to pro Dánsko“.

Muž: Ano, zodpovědná je za to Eva Lundgrenová. Zjistím, jestli tu je. Bude tu za 15 minut.

Shaw: Takže co bylo inspirací pro rozhodnutí natočit tohle?

Eva: V době této kampaně se v seriózních novinách objevily krátké články, ne na titulních stranách, ale na straně 10, 12, 13, že se jedná o vážný problém. Není to sexy téma. Ale můžeme z něj udělat sexy téma.

Shaw: Vy můžete.

Eva: Ano.

Video: Prokažte, že jste počali dítě a vyhrajte tříroční zásobu vybavení pro děti. Udělejte to pro Dánsko.

Shaw: Proč se to děje.

Eva: Zdá se, že když byla moje máma mladá máma, její život se najednou změnil, ale ne zas tak moc. A v naší době je to spíš takový vážný posun v životě. Máte tolik věcí, které chcete dělat. Chcete se vzdělávat, najít toho správného partnera, chcete se bavit. Takže to vypadá, že nikdy není ten správný čas.

Vicilia: Nejsem úplně připraven.

Denquar: Sakra ne. Vůbec ne. Nejsem připravena na děti.

Lauren: Vždycky jsem o dětech přemýšlela. Ale taky nejsem v situaci, kdy bych byla třeba vdaná, těhotná nebo přemýšlela o těhotenství. Takže možná za pár let to bude jiná diskuse.

Britanny: Všechny mé kamarádky se zaměřují na kariéru. Nikdo z nich není vdaný ani nemá děti. Cítím takový tlak od své rodiny a Kennyho rodiny. Neustále se ptají, kdy budou děti, a jen se jim snažím vysvětlit, že si chci opravdu jen vybudovat kariéru.

Britanny: Pořád se hodně soustředím na to, abych se dostala na určité místo ve své kariéře, než budu přemýšlet... můj mozek na to ještě nemůže myslet. Thomas: Vždycky jsem chtěl mít děti, dokud jsem mladý, ale teď ne.

Shaw: Chcete děti?

Adrian: Jo, rozhodně chceme. Mluvili jsme o tom.

Shaw: Jste připraveni teď adoptovat?

Adrian: Připraveni adoptovat v tomto okamžiku, jakože právě teď? Nejspíše ne.

Shaw: Chcete mít děti?

Jayne: To je ta největší otázka, kterou jsem si pokládala od svatby. Neustále sama se sebou diskutuji o tom, jestli chci mít děti. Neobviňuji z toho jen prostředí? Odpověď neznám. Budu toho litovat, když děti mít nebudu?

Tessa: Musela jsem si projít svým životem a emocemi a myslím, že jsem musela udělat kariéru a udělat manželství a dospět k tomu, že už je čas.

Britanny: Nechci být tou mámou, která kvůli své nepřítomnosti zmešká první krůčky svého dítěte. Chci počkat, až si budu moct říct, víte, můžu si dovolit volno.

Shaw: Takže kdy to bude?

Britanny: To je právě to... nevím.

Shaw: A teď, propasti v porodnosti přichází do Ameriky. Do roku 2020, přesně podle stejných trendů má 39 států více padesátníků než novorozenců, přičemž v čele je Nová Anglie s 29% propastí v porodnosti. Amerika si začíná všímat.

TV: Loni se narodilo méně dětí než kdykoli od dob Ronalda Reagana. Porodnost klesá.

Shaw: Překvapilo vás, že se nízká porodnost stává v USA problémem? McArdle: Trvalo nějakou dobu, než jsme si toho všimli, ale teď, když jsme to zjistili, si myslím, že to lidi znepokojuje, a to oprávněně. Existuje mnoho ekonomických a veřejně politických důvodů, že to bude pro USA do budoucna velký problém.

TV: Do důchodu odchází stále více starších lidí, které živí stále méně skutečně pracujících lidí, kteří zase mají stále méně dětí. Je to neřešitelná situace.

McArdle: Dobrou zprávou pro Ameriku je, že díky imigraci zůstala naše porodnost vysoká i dlouho poté, co u ostatních klesla. To znamená, že jsme získali náhled takovým způsobem, jako téměř

žádná jiná průmyslová země. Můžeme se podívat na ty ostatní země a říct si: Tohle nechci. Co uděláme?

TV: Rušivý trend je, že porodnost klesla pod úroveň náhrady. Jinými slovy, pracovní síla se stává příliš malou na to, aby uživila rostoucí segment důchodců. Jak jste říkal, vidíme to v Japonsku, Itálii a jinde. Kdo by si pomyslel, že pořad zahájíme poklesem porodnosti.

Shaw: Poté, co tento trend začal v Evropě a Japonsku přesně ve stejnou dobu, se neúprosně rozšířil po celém průmyslovém světě i mimo něj. Přesto jedinou souvislost, kterou jsem našel, byla společná anomálie. Když říkáme úroveň náhrady, jde o to, když průměrná žena má dvě děti. Samozřejmě ne všechny ženy mají dvě děti. Některé budou mít jedno, některé tři a čtyři a některé z různých důvodů žádné. Velmi zjednodušeně řečeno, pokud vyloučíme ty, které mají více než čtyři děti, abychom získali průměr dvou dětí na jednu ženu, ty, které mají tři a čtyři děti, by měly být v rovnováze s těmi, které mají buď jedno dítě, nebo žádné.

Abychom získali celkovou porodnost nižší než dvě, je matematickou nutností, aby těch, kteří mají více než dvě, bylo více než těch, kteří nemají žádné, nebo jedno. Čím nižší je porodnost, tím větší musí být podíl lidí, kteří nemají žádné dítě, nebo mají jedno dítě. Záhada spočívala v tom, že rodiny s jedním dítětem se ve všech těchto zemích ukázaly jako obtížně nalezitelné.

„Mám mladšího bratra. Mám staršího bratra, starší sestru a mladší sestru. Mám sestry a bratry. Jsme dvě sestry. Jsme čtyři bratři a sestry. Mám jednu sestru. Mám staršího bratra. Mám sestru a bratra. Mám čtyři sourozence.“

Shaw: A když jsem potkal ty o něco starší, dostal jsem stejnou odpověď. Máte dvě dcery? Ano. Jedna má 31 a druhá 33. Mám tři děti. Já mám dvě děti, dceru a syna. Můj předpoklad byl, že země s nízkou porodností mají mnoho rodin jen s jedním dítětem, a tento předpoklad zastávali i jiní lidé.

Seager: V Japonsku klesá počet obyvatel, protože lidé se rozhodují mít menší rodiny.

Shaw: Ale proč nemohu najít menší rodiny s jedním dítětem? Něco nebylo v pořádku. Jedním ze zlatých pravidel datové vědy je používat k pochopení trendů co nejpodrobnější data. To, co jsem potřeboval, bylo roční měřítko bezdětnosti, ale to prostě neexistovalo. AHA moment nastal, když jsem viděl, že OSN shromažďuje údaje o počtu prvorodiček a dětí, které se jim pak narodí. Porovnání těchto údajů s údaji o celkové porodnosti mi umožnilo vypočítat chybějící dílek do naší obří populační skládačky. Výsledky vše propojily.

V Japonsku v roce 1974 přibližně polovina žen měla dvě děti, něco přes jedna z pěti jich měla tři, podobný počet měl jedno a 6 % mělo čtyři a více dětí. Celkově měla průměrná japonská matka 2,2 dítěte a jen s jednou osobou z 20 bezdětných, celková míra porodnosti v Japonsku činila 2,1 dítěte na ženu. Ale nějakým způsobem během následujících tří let bezdětnost explodovala a dosáhla jedné osoby ze čtyři, a přesto se procento matek, které měly jedno, dvě, tři nebo čtyři další děti, vůbec nezměnilo. Nebyl to posun k menším rodinám. Šlo prostě o explozi bezdětnosti.

Přetočte hodiny do roku 1990 a bezdětnost v Japonsku dosáhla jedné ze tří žen, a přesto se průměrný počet dětí na matku mírně zvýšil na 2,3 dítěte. Od roku 1990 se tento vzorec v Japonsku zafixoval, téměř beze změny ve struktuře rodiny, nebo v tom, že jedna ze tří žen byla bezdětná. Dokonce i podíl matek, které měly čtyři či více dětí, zůstal na 6 %, tedy přesně na stejné úrovni jako v roce 1974. Demografické změny probíhají obvykle pomalu.

V Japonsku se však v létě 1974 něco razantně změnilo. Země byla až do roku 1973 na vzestupu a počet dětí rostl. Objevil se nový koncept moderního bytu s kuchyní, splachovacím záchodem a prostorem pro zábavu. Po celém Japonsku vznikaly bytové komplexy a ekonomická obnova země neměla konce. Tato mladá

generace se neměla čeho bát, ale nálada se brzy změnila. Globální ropný šok v roce 1973 způsobil v zemi chaos, a mladá generace, která se právě zabydlovala v novém moderním životním stylu, musela najednou čelit prudkému nárůstu cen potravin a zboží a nedostatku základních potřeb.

A údaje ukazují, že přesně o devět měsíců později, v každé oblasti v Japonsku, ten počet prvorodiček prudce klesl a už nikdy se nevzpamatoval. Bezdětnost pro třetinu japonských žen se stala společenskou normou. Japonsko bylo těžce zasaženo ropným šokem. V té době bylo největším světovým dovozcem ropy. Mnoho mladých lidí se napříč celou zemí rozhodlo, že není čas stát se rodiči. A z údajů vidíme, že toto odkládání rodičovství znamenalo, že mnozí se rodiči nikdy nestali. Napříč Evropou je Itálie akademiky popisována jako země, která byla ropným šokem zasažena nejhůře. Struktura rodiny se v roce 1974 pozoruhodně podobala Japonsku.

Matky měly v průměru 2,3 dítěte. Bezdětnost byla ještě menší než v Japonsku, pouze jeden člověk ze 30 neměl žádné dítě, což znamená, že celková míra porodnosti byla 2,3 dítěte na ženu. Přetočíme hodiny o pouhé tři roky dopředu a zjistíme, že stejně jako v Japonsku bezdětnost explodovala z jednoho z 30 lidí na jednoho z pěti. V roce 1991 jeden ze tří lidí v Itálii byli předurčení k tomu, aby byli bezdětní. A do roku 2018 dosáhla bezdětnost míry dvou z pěti Italů.

Přesto se po celou tuto dobu, stejně jako v Japonsku, struktura rodiny vůbec nezměnila. Tento příběh však není o Japonsku a Itálii. V celém průmyslovém světě, kde máme k dispozici data, v posledních desetiletích nedošlo k žádné změně ve struktuře rodiny. V těchto zemích na konci 80. let průměrná matka měla 2,4 dítěte. O 30 let později je toto číslo naprosto stejné. A všechny tyto národy, stejně jako Japonsko a Itálie v 70. letech, přešly na bezdětné národy. Národy, kde třetina nebo více lidí bude celoživotně bezdětná. Fascinující je, jak se tyto rychlé proměny shodují s velkými otřesy.

Pro Jižní Koreu to byla měnová krize v 90. letech, která způsobila, že se počet bezdětných lidí vyšplhal na 45 %. V případě Německa se pokles porodnosti shodoval se studentskými protesty v roce 1968. A přestože je Německo jednou ze zemí, které neposkytují údaje potřebné k výpočtu bezdětnosti, můžeme vidět, že sledovalo stejný trend jako Itálie a Japonsko. Nejde však jen o tyto země. Naprosto stejný trend lze pozorovat ve Španělsku, Portugalsku, Rakousku, Švýcarsku a dalších zemích. Pro Ameriku a mnoho zemí po celém světě to byla finanční krize v roce 2007.

Průměrná matka v USA před krizí měla 2,5 dítěte a pouze každý sedmý člověk byl bezdětný. Ale stejně jako ostatní finanční krize po celém světě, během několika krátkých let bezdětnost prudce stoupla až na jednoho ze tří lidí. A přitom se během téže doby průměrný počet dětí na jednu matku v USA zvýšil z 2,5 na 2,6 dítěte. Finanční krach v roce 2007 byl celosvětovou krizí.

A stejně jako v USA došlo k přechodu k bezdětnosti v Kanadě, Malajsii, Nizozemsku, Kostarice, Irsku a dalších zemích. S tolika příklady krizí po celém světě, které vyvolaly vysokou míru bezdětnosti, a bez příkladu, že by se z nich nějaká společnost vzpamatovala, to vypadá jako past, past propasti v porodnosti, kdy se stává společenskou normou zakládat rodiny po třicítce, kdy se to pro mnohé prostě nepodaří. Hledal jsem odpověď na špatnou otázku. Místo abych se ptal, proč dnes lidé mají tak málo dětí, měl jsem se ptát, proč se dnes tak málo lidí stává rodiči.

Ukázalo se, že žádný trend směrem k menším rodinám neexistuje. Lidé, kteří se stanou rodiči, mají stejně často dvě, tři, čtyři a více dětí jako před několika desetiletími. Je to všechno o tom mít první dítě. S bezdětností, která v době nejistoty v mnoha zemích tak rychle stoupla, nepřipadá mi to jako bezdětnost z vlastní vůle. Tohle mi připadá jako neplánovaná bezdětnost.

Jody: Dobrý den, jmenuji se Jody a jsem bezdětná žena. A ráda bych vám představila svůj kmen. Tento kmen byl mezi námi vždycky. Ale co je na něm teď jiné, jsou počty. Každá pátá žena jako já, narozená v šedesátých letech, dovršila 45 let, aniž by měla děti. To je dvakrát více než v generaci našich matek. Je to až jedna ze čtyř v kulturách, které považujeme za více rodinně orientované, jako je Irsko a Itálie, a dokonce i v chlapácké Austrálii, až jedna ze tří v Německu a Japonsku. Ačkoli nám tato čísla neposkytují žádné kvalitativní informace o tom, proč žena nemusí mít děti, metaanalýza nizozemské akademičky Renske Keizerové z roku 2010 tvrdí, že 10 % bezdětných žen je bezdětných, protože se rozhodly nestát se matkami, a 10 % je bezdětných ze zdravotních důvodů, včetně neplodnosti. Zůstává tedy neuvěřitelných 80 % žen, které jsou bezdětné z různých okolností, přičemž tyto okolnosti se velmi liší, ale často se vyznačují absencí ochotného nebo vhodného partnera v plodném období, nebo dokonce nevhodným partnerem. Kdybyste slyšeli srdcervoucí příběhy, které jsem slyšela já...

Huang: Velkým důvodem, proč se v dnešní době častěji setkáváme s neplodností, je odkládání početí dětí. Jak ženská vajíčka stárnou, je těžší otěhotnět. Představte si, že jsou to vajíčka. A tohle je dvacetiletá žena. Když přijde dvacetiletá a my jí uděláme ultrazvuk a jsme schopni vidět těchto 20 folikulů, řeknu, to je skvělá zpráva, je ti 20, máš všech těch 20 vajíček. A příští měsíc dostaneš dalších 20 vajíček. Až na to, že když má žena 20, ne všechna vajíčka jsou dobrá. Na každých pět vajíček, která má, i když je mladá, jsou možná tři z nich dobrá. To jsou ta oranžová. A dokonce i dvacetiletá může mít dvě z těch pěti vajíček, které nemusí být dobré. Tohle je dvacetiletá dívka. Tohle je 45letá žena. Vidíte, jak se věci mění mezi 20 a 45 lety. 45leté mají ještě dobrá vajíčka, ale ta se těžko hledají. Takhle příroda dělá svou práci.

Peck: I když dnes existují úžasné technologie, jako je zmrazení vajíček nebo embryí, které ženám pomáhají toto plodné období života odložit, nemyslím si, že ani média, ani to, co slyšíte od jiných

lidí, vždy skutečně vysvětlují hloubku toho, jak velký boj to může být.

Ezawa: Tato léčba obecně vyžaduje několik cyklů, několik pokusů. A jako lékařka, je těžké popsat, jak se cítím, když vidím ty pacienty, kteří se musí vzdát této léčby poté, co mají problémy jak psychicky tak fyzicky. Léčba neplodnosti je velmi těžká.

Shaw: Vzdát se musí být strašné pro muže a ženy.

Ezawa: Ano.

Feinmann: Když nějaká celebrita otěhotní v pozdním reprodukčním věku, pravděpodobně víme, že je to dárkyně vajíček, nebo je možné, že už dávno zmrazila embrya. Je to určitě nedorozumění a nepochopení a špatná osvěta veřejnosti.

Peck: Já se doslova každé ráno budím a je mi do breku, protože žehnám svým dětem, cítím velkou vděčnost, že jsem je mohla mít.

Žena: Vdala jsem se ve 37 letech a vždycky jsem si myslela, že budu mít děti, a pak se ukázalo, že je mít nebudu, a myslím, že to pro mě může být obrovský zdroj neštěstí.

Claudia: Nebylo to rozhodnutí. Nepamatuji si, že bych si někdy řekla: Dobře, nebudu mít rodinu.

Jody: Pomohlo by mi, kdybych věděla, že je to zármutek. Nebo kdyby to věděli lékaři a terapeuti, s nimiž jsem konzultovala své trápení, ale nevěděli. Zármutek je jazyk, kterým tento ztracený kmen plynně mluví.

Silvina: Myslela jsem si, že mám čas. Myslela jsem si, že mám spoustu času po třicítce, abych si vybuodovala kariéru a pak se stala matkou. Špatně jsem si to propočítala... mateřství jsem odkládala, protože jsem si myslela, že mám čas.

Shaw: Chtěla jste mít děti?

Vanessa: Ano. Kéž bych měla dítě před pěti lety. Kéž bych měla, ale nestalo se to. Ale byla bych bývala za to ráda. Kéž bych to udělala dříve. Kéž bych měla dítě, když jsem byla mladší.

Yoriko: Myslím si, že jsem ve svých 20. letech měla více randit a snažit se najít dobrého partnera, se kterým mít děti. Kéž bych to dělala.

Annie: Myslím, že pokud byste mě zastihli v pravý den v mých 20. letech, kdy jsem byla velmi nadšená z partnera, řekla bych ano, ale kdybyste do toho šťourali, možná bych řekla, že ne, že mi připadá šílené mít dítě v mých 20. letech.

Maria: Moment v mém životě přišel, že jsem se o to vážně chtěla znovu pokusit, ale bylo příliš pozdě.

Suchada: Chci se sladit se svým mužem, s našimi plány, abychom byli, jak se říká, stejného názoru.

Shaw: Už vám odpověděl?

Suchada: Vlastně ne.

Shaw: Chcete se zeptat nyní?

Suchada: Plánujeme mít děti?

Překlad: David Formánek

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Vím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

QR Platba

CZK účet

Náhodný výběr

Diskuze

2 komentáře

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *